

ולילה. מה הטעם יומם? שהתחברה מ"מ סתומה ביום, ומארה בלילה. ואלמלא זה, חקות שמים וארץ לא שמתי, אלו חקות שקבועים בזיה, חקות הtorsה לא יתקיינה. וממי יתקיינו? כשצדרו ייחדו.

גם עבדך נזהר בהם, מלטעות בתיקני המלך. שהרי בכל לילה משפטך בהם לחייבים ימד. וזה שפטוב (תhalim קיט) חוץות ללילה אקים להודות לך. על משפטיך צדקך - שמשפטים שהם נחמים, וככלולים מבלם, יתחברו באזך הזכן.

ואו, פאשר מתחברים, הם שומרים שלא יתקרב למקדש ערל וטמא. וכשהם שומרים אוטה המשירה, שהיא סוף הדרגות שהוא עקיב, איז היא רב שמתחרת למעלה. ועל זה פתוח (משליכב) עקיב ענוה יראת ה'. עקיב ענוה נתנה יראת ה'. ענוה - כמו שנאמר (במדבר יב) והאיש משה ענו מאד, ונקרא (דברים יט) איש האלים, וכתווב (תhalim יט) ועננותך תרבני.

וכחוב ראשית חכמה יראת ה', משום שבראש ציריך לירא ממנה, ואחר כך לעלות בחכמה. דבר אחר, ראשית חכמה יראת ה' - זו היראה העליונה, ומשם שהייא ראש לפחותונים לקחה שם העליון. ועל זה נקראת עתרת, בשם הקתר העליון, הפטmir מהפל, לחדר קראש עם הסוף, ובשם אחד נכללה.

דבר אחר (תhalim יט) בשמרם עקיב رب - אתם משפטים שומרים את העקב רב הזה, שהרי יעקב, בעל הבית, שומר ביתו. והרי העירו על אותו (עקב) שנטל אמנותו של יעקב, שברע שבע בראשות, לבטל

אתקינים עלמא, והוא חיבר ברית בלילה. הרא הוא דכתיב, (ירמיה לג כה) אם לא בריתי יומם ולילה. מי טעם יומם. דהא אתחברת מ"מ סתומה ביום, ונ hairy בלילה. ואלמלא הא. אלין חיקות חקות שמים וארץ לא שמתי, דקבייען בהאי חיקות התורה לא יתקיימן.

ואימתי יתקיימו, פד צדקך ייחדו. גם עבדך נזהר בהם, מלמיטעי מתייקוני דמלכא. דהא בכל ליליא אשפצל בהו, להברא לון בחדר. הרא הוא דכתיב, (תhalim קיט סכ) חוץות לילה אקים להודות לך. על משפטיך צדקך, דמשפטים דאיונו נחמים, יכללו מפולם, יתחברוṇ בhai אדק. ובדין בד מזדוגין, איןונן גטרין דלא יתקרב למקדש ערל וטמא. וכד איןונן גטרין לה להאי שספירה סופא דדרgin דאייהו עקיב, בדין איה רב אתחברת לעילא. ועל דא כתיב, (משליכב) עקיב ענוה יראת ה'. עקיב ענוה, יהבה יראת ה'. ענוה: כמה דאַתְמָר (במדבר יב ג) יהאיש משה ענו מאד. וアイקרי (דברים יג א) איש האלים.

ובתיב (תhalim לח ז) עננותך תרבני. ובתיב, (שם קיא י) ראשית חכמה יראת ה'. בגין דברישא בעי למידל מינה, ולבתר לסלקא בחכמה. דבר אחר ראשית חכמה יראת ה', דא יראה עילאה. בגין דהיא רישא למתראי נקטא שמא דעילאה. ועל דא אקרי עתרת, בשמא דכתרא עילאה, טמירא דכולא, לייחדא רישא בסופא, ובחד שמא אתחפלית. דבר אחר בשמרם עקיב רב, איןונן משפטים גטרין להאי יעקב רב, דהא יעקב, מאיריה דביטתא, גיטיר ביתיה. והא איתערו בההויא (עקב) דנסיב אומנותא דיעקב, דברע שבע בריען,

שבעה ראשית הנח�, שלא יקרב
למקדש.

גם מזדים חשוך עבדה, זדים - זה
הנח� שרווח עליו (סמא"ל). חשוך
עבדה - פמו אותו העבר שפל
מפתחות אדוננו בידו, אמר שהיא
בחשכה וצלמות, בשבייל אוטם
זרים ששלטו בעולם וגרמו
מייתה, ולפעמים פגומה הלבנה,
ושולט הנח�.

וזוד היה מבקש על זה רוחמים,
ואמר אל ימשלו כי אzo איתם,
שלא ישולט במקומו. לשמר אותו
העקב על יד יעקב, שנקרא גדור,
בן בכור. שאין לך בעולם
שהתגבר כנגד הנח� הזה כמו
יעקב, והסירו מוחלתו, משום
שהוא בעל הבית, שלא יטמא
ביתו.

בין שלא ישلط, אzo איתם. אzo:
אל"ף, אוֹר העתק. זי"ז, שבע
דרגות שלולות ביעקב. בין
שפל זה התחרר, אzo אהיה פם.
שבך נקרא מכתם - מך ותם. מך
- משום שאין לה אוֹר משללה.
פם - כשלבנה בשלמות
ומאייה באורות עליונים, אזוי
פם, ועל זה מכתם לדוד.

מתי? כשנשמרת הלבנה. זהו
שכתבוב (מלחים ט) שמירני אל כי
חסיתי. מה זה חסיתי? פמו
שנאמר (שם ט) חסיה נפש".

מה הטעם שמירני אל? אדו של
אברם שאריך לעור, שיאיר
חסד עליון לחסדי דוד הנאמנים.
זה שכתבוב (שם ק) וחסד ה' מעולם
עד עולם. חסד - זה אברם,
שליח מהעולם העליון אוֹר
ותמים ונמן לעולם האחוריון. זהו
שכתבוב עד עולם על יראיו. הוא
העולם האחוריון שתחוליה בו
היראה.

דכתיב, ויהיב לעולם בתראה, הדא הוא

**לבטלה שבע רישוי דחויה, דלא יקרב
למקדשא.**

גם מזדים חשוך עבדה, זדים: דא נח�
דרכיב עלייה (סמא"ל). חשוך עבדה, בגון
ההוא עבדא הכל מפתחן דמאייה בידיה,
אמר דהיא בחשוכה וטלימותא, בגין איןון
זדים דשלטו בעולם, וגרמו מייתה. ומנין
פגימה סיהרא, ושליט חריא.

וזוד היה בעי רוחמין על דא, ואמר אל ימשלו
בי אzo איתם, דלא ישלוט באתריה.
לנטרא ההוא יעקב, על ידא דיעקב, דאקרי
רב, ברא בוגרא. דלית לך בעולם דאתגבר
לקבליה דהאי נח�, פוטיה דיעקב, ואודי
יתיה מאחסנתיה, בגין דהוא מאיריה דביטתא,
דלא יס庵 ביתה.

בין דלא ישלוט, כדיין, אzo איתם. אzo: אל"ף,
נהירו דעתיקא. זי"ז, שבע דרגין דכלילן
ביעקב. בין דכל האי אתחבר, כדיין אהיה
פם. דהכי אקרי מכתם, מך ותם. מך: בגין
דלית לה נהורא מדילה. פם: כד סיהרא
באשלמותא, ונברא בנהיין עילאיין, כדיין
פם. ועל דא (שם ט א) מכתם לדוד.

איימי. כד אנתניתה סיהרא. הדא הוא
דכתיב, (שם) שמירני אל כי חסיתי
בק. Mai חסיתי, כמה דעת אמר (שם נ ב)
חסיה נפש".

mai טעםא שמירני אל. סטרא דאברהם
בעא לאתערא, דינHIR חסד עילאה,
לחסדי דוד הנאמנים. הדא היא דכתיב,
(שם קג יז) וחסד ה' מעולם ועד עולם. חסד:
דא אברהם. נקייט מעולם עילאה נהירו
וחמים, ויהיב לעולם בתראה, הדא הוא
דכתיב, ועד עולם על יראיו. היא עולם

ואנו, ואזקתו - זה ההעולם האחזרון שגakra ארך. לבני בנים - שמניקה את המהנות שגקרהו בני בנים, שהרי ששה העליונים שמאירים לה נקרוו בנים, כמו שנאמר (שיר א) בני אמי נחרו כי, וכחוב (תהלים קי) אם הבנים שמחה. ולאו שמקיפים את ההעולם האחזרון הנה נקרוים בני בנים. ומתי? פשושומרים את בריתנו. וזה שפטותם (שם ק) לשמרי בריתו.

בא וראה, משום שבני הבנים הלו ליא שמרו את בריתו כבראשוונה, ומכרו אותו לאرض גקרים, נגור עליהם ענש. וזה שבקש משה, פשרה שיעשה דין באוטם עשרה הרגני מלכות: ומה (ואפה) היא מונתם? אמר לו: חור לאחוריך, לאוטם שזורים אחורי המשכן, שפכו את הצדיק הנה. אמר לו: ומה שוגה בגופים הללו? אמר לו: כך עליה במחשכה, ואין מי שיכול להציג!

ועל זה השפදל דוד לברך את המקום הנה, שבא מפני אור. ואמר (תהלים קטו) ה' זכרנו יברך - זה צדיק. יברך את בית ישראל - הצדיק הנה יברך את בית ישראל. יברך את בית אהרן - צד החסיד שיש בה, שנקרא בית אהרן, כשתהבהר לחסיד. זהו שפטותם (שםות ו) ויקח אהרן את אלישב"ע בת עמינדרב, שהתחברה לאל.

יברך יראי ה' - אלו יושבי המשכן, שזורים ביראה הוז. הקטנים עם הגודלים - כמו שנאמר (תהלים קד) חיות קטנות עם גודלות. חיות קטנות - כל אותן גודלים שיצאו מאותם בני בנים, כמו שנאמר (במדבר ט) כל הפקדים למחנה יהודה. עם גודלות, איןון אותם שבטים.

ובדין, ואזקתו דא עולם בתראה, דאקרי צדק. לבני בנים, דינקא למשrichtא דאיך רון בני בנים. דקה שית עילאין דגיהון לה, איך רון בני. כמה דאת אמר (שה"ש א) בני אמי נחרו כי. וכחוב (תהלים קיג ט) אם הבנים שמחה. ואlein דסתרי Hai עולם בתראה, איך רון בני בנים. אימתי, כド נטרי קיומה. הרא הוא דכתיב, (שם ק י) לשמרי בריתו.

הא חזי, בגין דהגי בני בנים, לא נטרוי קיומה בקדמיתא, זוביינו ליה לארעא נוכראה, אטגער עליהון עונשא.

ורא בעא משה, כド חמא דיתעביד דינא באינוין עשרה הרוגי מלכות. ומאן (וא) הוא אורייתא דיליהן. אמר ליה, חזור לאחורך, לאינוין דשראן אחורי משכנא, זוביינו להאי צדיק. אמר ליה, (דף ט ע"א) ומאי שנא באlein גופין. אמר ליה, כך עליה במחשכה, ולית דיכול לאדפקא.

ועל דא אשפל דוד, לברכא להאי אתרא, דאתמי מגיה נהיר. ואמר (תהלים קטו יט) ה' זכרנו יברך, דא צדיק. יברך את בית ישראל, האי צדיק יברך את בית ישראל. יברך את בית אהרן, סטרא דחסיד דאית ביה, דאקרי בית אהרן, כדר אתחברת לחסיד. הרא הוא דכתיב, (שםות ו) ויקח אהרן את אלישב"ע בת עמינדרב, דאתחברת לאל.

יברך יראי ה', אלין יתבי משכנא, דשארן בהאי ירא. הקטנים עם הגודלים, כמה דאת אמר (תהלים קד כה) חיות קטנות עם גודלות. חיות קטנות, כל אינוין רבנן דגיהון מאיון בני בנים, כמה דאת אמר (במדבר ב ט) כל הפקדים למחנה יהודה. עם גודלות, איןון שבטין.